

Koska lippukuntamme S.N.L.P. täyttää kuluvana vuonna kokonaista neljä ja puolivuosisikymmentä, niin olen katsonut aiheelliseksi koot arkistokaapista hiukan tietoja kuluneista vuosista.

Venäjän sortokauden päätyttyä 1917 alkoi kehitys partiotoiminnassa vilkastua. Salaa toimineet lippukunnat alkoivat esiintyä julkisesti ja myös uusia perustettiin.

Niin myös meidän lippukuntamme Suomalaisen Normaalityönsä Partiopoijat [S.N.L.P.] perustettiin välittömästi vapaiden tuulien alettua puhaltaa eli maaliskuun 17. päivänä 1917. Ensimmäiseksi ylipäälliköksi [lippukunnanjohtajaksi] tuli koulun voimistelunopettaja *K. E. Saastamoinen*.

Järjestyön [lippukuntaan] kuuluivat alkuaan melkein kaikki koulun oppilaat eli noin 300 poikaa.

Syksyllä 1917 lippukunta sai oman huivinsa, joka oli samanlainen kuin nykyinenkin [1962]. Vihreä on metsän väri ja sininen taivaan väri. Samalla ne ovat myös Norssin ja Suomen värit.

Helsingin valtauksen tapahduttua veti suojeluskunta paljon poikia pois partiotyöstä. Ainoastaan innokkaimmat jäivät jatkamaan.

Tämän jälkeen toiminta jatkui jotenkuten, mutta vuonna 1922 alkoi nousukausi, ja poikia osallistui Kuopion partiopäiville. Osanottajat asuivat vanhassa venäläisessä teltassa, joka vuosi kuin seula.

Helmikuun 8. päivänä 1923 perustattiin Veljesneuvosto eli Vihreät Ritarit. Veljesneuvostoon kuului aluksi johtaja ja kuusi johtajan nimeämää jäsentä. Nykyiseen [1962] Veljesneuvostoon kuuluvat kaikki vartionjohtajat ja siitä ylöspäin olevat johtajat.

Vuonna 1923 lippukunnan vahvuus oli 44 partiolaista, joista Tampereen Partiopäiville osallistui yhdeksän. Samana vuonna lippukunta sai oman lippunsa.

Seuraavat vuodet olivat 'tasaisia' ja kokoukset pidettiin poikien kotona vuoronperään, koska omaa kokoushuonetta ei ollut.

Lippukunnalle hankittiin oma merkki vuonna 1924. Sitä oli neljää eri laatua. Kultainen oli ylipäällikön [lippukunnanjohtajan] merkki; hopeinen kullatuin kohokohdin oli kiitollisuuden merkki; hopeinen Veljesneuvoston merkki; ja kuparinen lippukunnan merkki. Näistä ovat käytössä [1962] kaikki muut paitsi ensin mainittu merkki.

Kokoushuoneen puutteen vuoksi tuli tavaksi kokoontua joka maanantai-ilta *Pentti Särkisillan* kotiin pohtimaan asioita. Tapa on jatkunut edelleen, ja johtajat kokoontuvat edelleen maanantaisin, mutta Mörskälle.

Lippukunnan tason parantumista osoittaa sekin, että Särkisilta sai Yrjön päivän paraatissa I luokan Mannerheim-soljen. Lippukunnan jäsenmäärä kohosi jatkuvasti ja oli vuoden 1928 lopulla jo 74.

Vuosi 1929 oli toiminnan vuosi. Sitä osoittaa lippukunnan vartionjohtajakurssi Vääkysyissä ja samassa paikassa heti kurssin jälkeen pidetty lippukunnan leiri. Partiovuorokausia kertyi näin kaikkiaan 22. Kursseilla kävi opettamassa myös SPL:n [Suomen Partioiliitto] ohjaaja Toivo Järveläinen. Hänen käyntinsä aikana syntyi HäPP:ssä [Hämeen Partiooikapiiri] nykyisin käytetty 'Häme-huuto'.

Lippukunnasta eronneet jäsenet perustivat 15.02.1929 Helsingissä kauan kaivatun meripartiolippukunnan, Helsingin Merihaukat. Vuonna 1930 osallistuttiin Kaivopuiston I näyteleiriin.

Lippukunnan toiminta laajeni jatkuvasti. Kun jäsenmäärä oli sitten 91, saatiin lippukunnan käyttöön ensimmäinen Mörskä. Se oli nykyisen [1962] ruokalan keittiö. Mörskä oli tietenkin ahdas, mutta sitä mieluisampi.

Lippukunnan toiminnan tukemiseksi valittiin sille 7.12.1930 Vanhempainneuvosto. Sen puheenjohtajana toimi pankinjohtaja *Toivo Aro*. Kova paine lippukunnassa jatkui edelleen, ja 22.1.1931 perustettiin liiton pyynnöstä joukkue silloiseen Haagan kauppalaan sekä hieman myöhemmin Pitäjänmäelle.

Vuotta myöhemmin, 7.1.1932 perustettiin jälleen liiton pyynnöstä uusi lippukunta eli nykyinen [1962] Helsingin Ilvesveikot. Vanhempainneuvosto oli samana vuonna saanut aikaan sen, että koulun toimenpitein rakennettiin lippukunnalle uusi kokoushuone, joka on nykyisen Mörskän etuhuone.

Vuonna 1933 kunnioitti liitto jälleen lippukuntaa uudella tehtävällä. Liitto oli sitä ennen tarjonnut useille lippukunnille tilaisuutta täyttää Helsingin Sokeainkoulun toivomusta perustaa sille partioyksikkö sokeain keskuuteen. S.N.L.P. uskalsi ottaa tehtävän vastaan, ja johtajan tehtäviä on siellä hoitanut *Helke*.

Lippukunnan leiri pidettiin vuonna 1934 Sääksjärvellä. Lippukunnan entinen johtaja ja kunniajäsen *Pentti Särkisilta* lahjoitti lippukunnalle arvokkaan kiertopalkinnon 'Särjen Viestin', josta kilpaillaan edelleen [1962] joka syksy.

Kohtalon vuonna 1939 toiminta jatkui keväällä entiseen tapaan, ja leiri pidettiin heinäkuussa Hirvijärvellä. Talvisodan aikana lippukunnan jäsenet toimivat väestönsuojelutehtävissä.

Lippukunnan toiminta pääsi syksyllä 1940 jälleen vauhtiin. Jäseniä oli nyt noin 30. Vuoden 1941 leiri pidettiin yhdessä Metsänkävijöiden kanssa Espoon Oitansin kartanon mailla työleirinä. Vuonna 1941 Isänmaa kutsui poikansa jälleen riveihin, ja lippukunnan toiminta keskeytyi.

Kun sodat vihdoin päättyivät, oli lippukuntammekin kokenut sodan kovat ajat. Partiot toiminta alkoi kuitenkin pian voimistua, ja lippukunnan vahvuus kohosi vuoden 1945 lopulla 87:an.

Vuoden 1946 keskivaiheilla perustettiin lippukuntaan meripartio-osasto.

Johtajapula oli valtava, jonka takia pidettiin vuoden 1947 loppupuolella vartionjohtajakurssi. Lippukunnan 30-vuotisjuhlaleiri pidettiin vuonna 1947 Nurmijärven Valkjärven rannalla Puokan kartanon Korpinokassa.

Vuosi 1948 oli jatkuvaa korkeasuhdannetta, ja lippukunta osallistui Vierumäen Suurleirille. Saman vuonna aloitettiin Mörskän laajennustyöt, mutta vahvuus putosi kuitenkin 46 partiolaiseen.

Mörskän uusi osa saatiin vihdoin vuonna 1953 kuntoon ja toiminta sen mukaisille raiteille. Lippukunta osallistui kilpailuihin ja useille leireille. Vuoden 1954 leiri pidettiin Histan mailla Salmijärvellä [kuva].

Vuosi 1956 alkoi melko sekavana, sillä piiri oli erottanut lippukunnasta kaikki edellisenä vuonna vaikeuksia aiheuttaneet johtajat. Erotetut perustivat puolestaan uuden lippukunnan, Tervaksiset.

Johtajapula aiheutti kuitenkin S.N.L.P.:lle vaikeuksia, mutta niistä selvittiin kurssituksen avulla. Vanhempainneuvostoa ei kuitenkaan saatu pyynnöistä huolimatta aikaiseksi. Sitten lippukunta alkoi vähän kerrallaan toipua vaikeuksistaan.

Kesän 1956 leiri pidettiin Hiidenveden Paksalossa. Vanhempainneuvostokin saatiin lopulta koottua. Sen puheenjohtajana toimi tohtori *I. Honkavaara*.

Lippukunnan 40-vuotisjuhlat pidettiin maaliskuussa 1957 Norssin juhlasalissa. Juhlaleiri järjestettiin taas Hiidenveden rannalla Paksalossa. Meripartio-osastolle vuosi muodostui todelliseksi kohokohdaksi, kun ekonomi Pentti Heikkilä lahjoitti lippukunnalle upean saaristoristeilijän.

Vuoden 1958 Hopearannan Suurleiri oli vuoden kohokohta. Sille osallistui lippukunnasta noin 25 poikaa. Toiminta alkoi saman vuoden syksyllä kuitenkin hiipua. Uusi nousukausi alkoi hiljalleen vasta puolitoista vuotta sitten, vuonna 1961.

Vuoden 1959 leiri pidettiin jälleen Hiidenvedellä. Sen jälkeen lippukunnan toiminta alkoi entistä enemmän keskittyä Lippueeseen, mutta myös partiopoikaosasto alkoi 1960-luvulle tultua piristyä.

Lippukunnalla ei ollut leiriä vuonna 1960, mutta Margareta teki matkapurjehduksen Ahvenanmaalle. Keväällä 1961 lippukunta antoi toiminnastaan ulospäin pienen merkin partionäyttelyn avulla. Lippukunta sai myös toimivan vanhempainneuvoston, jonka johtoon asettui toimittaja C. Kajanti.

Kesän 1961 leiri pidettiin Pirttisaarella ja Lippueen purjehduspäivä Ekössä. Lippue teki lisäksi matkapurjehduksen Tukholmaan. Vuosi oli muutoinkin täynnä toimintaa muun muassa useiden kilpailujen muodossa.

Lippukunnan talvileiri pidettiin Lohjalla työleireineen 24.-28.2.1962. Lippueen pojat tekivät lisäksi oman hiihtovaelluksensa. Vuoden kohokohta oli luonnollisesti 16.3.1962 pidetty lippukunnan 45-vuotisjuhla.

(S.N.L.P.:n Lippueen lehti No 4 15.03.1962, 14-18)

Lippukunnanjohtajina olivat vuosina 1919-1962 toimineet:

1917-1919	K. E. Saastamoinen
1919-1920	Väinö Rekola
1920-1922	Reino Aaltonen
1922-	Allan Aaltonen
	Mauri Haglund
-1925	Kalle Hyvärinen
1925-1929	A. Huuri
1929-1932	Pentti Särkisilta
1932-1936	Mikko Hillo
1936-1938	Pentti Luotola
1938-1939	Mikko Hillo
1939-	Reima Helke
-1940	Åke Kurovaara
1940-1941	Pentti Luotola
1941-1943	Leo Tähtinen
1943-1945	--
1945-1946	Pentti Luotola
1946-1954	Reima Helke
1954-1956	Taisto Heiman
1956-1957	Leo Tähtinen
1957-1961	Pentti Kyykoski
1961-1962	Ilkka Viertokangas
1962-	Pentti Kyykoski

(S.N.L.P.:n Lippueen lehti No 4 15.03.1962, 17-18)

Neljä lippukunnan poikaa, Pekka Malme [18], Kari Kuuva [17] Pentti Jyske [16] ja Markku Mäkelä [13] tekivät kesällä 1962 lähes 200 kilometriä pitkän **vaelluksen Lapin perukoilla**. Reitti kulki Sevettijärveltä Näätämon kautta Utsjoen tielle. (US 1963)

Meriselitys 5.6. -65 tapahtuneesta karilleajosta

Nopeus noin 3 solmua. Istuin veneen takana pumppaamassa. Ajoimme läheltä oikeaa rantaa, jolloin vene jäi kiinni. Ensin vene liukui pituudestaan noin 2/3 karikon yli. Karikko oli kuin pieni veteen vajonnut niemi. Paapuurin puolella ei kela ulottunut pohjaan. Styyrpuurin puolella oli syvyys noin 30 cm. Karikkoa ei ollut merkitty.

Kone sammutettiin heti ja pakokauhua ei syntynyt. Huolimatta siitä, että karille kiivenneet työnsivät ja muut olivat keulassa, vene ei lähtenyt. Sata metriä edessä olevan huvilan rannasta lähti Merivartiolaitoksen Trimeran-tyyppinen vene meitä kohti. Sytytettyään valonheittimen he tajusivat tilanteen. He vetivät meidät ensiyrityksellä karilta. Näkyviä vaurioita ei ollut.

Mielipiteeni Tapahtuneesta

Karikkoa ei ollut merkitty, joten sitä ei voinut tietää. Kipparin erheellisestä käskystä ajettiin aivan salmen rantaan, eikä keskeltä.

Matti Kimonen

(Kimonen 1965)

Lippukunta sai uudet säännöt 11.1.1966. Ne allekirjoittivat lippukunnanjohtaja *Pentti Kykoski* ja lippukunnan sihteeri *Juhani Pitkänen*. (Säännöt 1966)

Lippukunta täytti myös 50 vuotta vuonna 1967. Lippukunnanjohtajana toimi tuolloin *Matti Leivo*.

Matti Leivon kokoelman aineistosta voi lisäksi päätellä, että lippukunnan Meripartio-osasto on mahdollisesti osallistunut myös Pähkinäisissä 19.-26.7.1968 pidetylle Satahanka III meripartioleirille. (Satahanka 1968)

Vuoden 1954 kesäleiri Histan mailla Salmijärvellä. Pojalle näyttää iskeneen Köksä kiinni.